בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ג'**, **כ"ב** ב**אייר** תשס"א (**15** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **37** ימים, שהם **חמישה** שבועות ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

בתגובה לדברים שכתבנו אתמול: =אמש, בתחילת היום ה-36 לעומר, זרח אור נוסף על עם ישראל בשעה שזכתה נבחרת "מכבי תל-אביב" לגביע באלופת אירופה לכדורסל, לפעם הראשונה אחרי 20 שנה.= הגיעו אלי הערות ברוח של 'איזה אור זה - שאנו משתתפים בתרבות של הגויים?' ובהקשר זה, באמת מוטב שנזכור ש"**מכבי**" וה"**מכביה**", שמות אלו הם ע"ש אותה חבורה של **מתתיהו ובניו שהנהיגו את עם ישראל במלחמתנו** נגד המשטר המדכא והתרבות של ה"הלניזם" של יוון. יש לתהות על בחירת שמם של המכבים כסמל לתרבות הספורט בישראל של ימֵינו, כאשר בדיוק נגד זה נלחמו המכבים המקוריים.
אמנם אין דרכי הגויים דרכינו.
ואין תרבותם תרבותנו.
עם זאת, המעשיה הבאה:

ר' לוי יצחק מברדיצ'ב, מנהיג נערץ של המוני יהודים במאה ה-18, ונודע כ"סניגורם של ישראל", נכח בריקודי ההקפות בשמחת תורה. בין היהודים הרבים שהיו שם היה אחד שלא היה מוכר בציבור כאיש שומר מצוות ואף לא היה מלומד. ובכל-זאת, הנהו מחזיק בספר תורה, מדביק אותו אל לבו ורוקד איתו עם כל כחו. "כבוד אדוני יסלח לי", שואלו ר' לוי יצחק, "אך כבודו למד כל-כך הרבה תורה שהוא נהנה מלהחזיק את ספר התורה ולרקוד איתו?"
השיב לו היהודי: "אמנם אין אני מכיר אף אות אחת שבתורה, אך כל אחיי ורעיי היהודים שכן למדו תורה וחיים הם חיי מצוות – הם רוקדים בשמחה רבה. וכאשר אחי שמח, כאשר הוא מלא שמחת חיים, גם אני שמח איתו ורוצה אני להיות שותף. וזאת, כיוון ששמחת אחי היא שמחתי!"

לאור זאת, הנצחון במשחק נתן הרגשה טובה – גם לי! כשאני רואה שאחיי שמחים, גם אני שמח. אמנם לא על כל דבר, ובוודאי השמחה של מצווה היא שמחה אמיתית. שמחה באמונה של צדקת דרכינו הציוני, הבונה, הגואל – זאת באמת שמחה שכולנו נוכל להשתתף בה. ואף - שעה שהיהודים מנצחים במשחק, במיוחד בזירה הבינלאומית, זו שעה שכולנו יכולים להיות שמחים בה!
ועוד דבר – כתבנו: "...זרח אור נוסף..." – כולם זוכרים את ה"בדיחה" שהיתה נפוצה בעקבות מלחמת יום הכיפורים: "שהיהודי האחרון לעזוב את המדינה (ר"ל) יכבה את האורות." זאת הכוס החצי-ריקה. והכוס החצי-מלאה? שיש באימרה הזאת האמונה שכל עוד שיש אפילו יהודי אחד כאן – יש אור! יהודים מפיצים אור. זה תפקידנו, וכולנו עושים את זה. בימים הקשים שאנו עוברים אנחנו זוכים להרבה אור מלמעלה. אחת התלונות של תושבי גוש קטיף היא – מתי נוכל לחיות בלי כל הניסים שאנו זוכים להם? הכוונה, שאנו מודים על הניסים, אך מעדיפים לא להיות זקוקים להם.
אזי, יש אור – גם מלמעלה, גם מבפנים. יש אף הרבה אור.

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ג', כ"ב באייר תשס"א (15 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בואו נהיה שמחים בו – **"זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו!"**

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)